

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.682/2018/8.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Magosi Szilvia előadó bíró, dr. Madarász Anna bíró

A felperes: felperes neve.

A felperes képviselője: Komáromi és Körmendi Ügyvédi Iroda

Az alperes:

Az alperes képviselője: dr. Kalló János Márk Ügyvédi Iroda

Az alperesi beavatkozó:

Az alperesi beavatkozó képviselője: dr. Endrődiné dr. Makány Anikó ügyvéd

A per tárgya: szolgáltatási díj visszafizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szolnoki Törvényszék 13.Gf.20.206/2018/15.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Jászberényi Járásbíróság 1.G.20.063/2016/39.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

- Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 127.000 (százhuszonhétézer) forint, az alperesi beavatkozónak 100.000 (százezer) forint másodfokú perköltséget, az államnak pedig felhívásra 962.298 (kilencszázhatvankétezer- kétszázkilencvennyolc) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes 2008 áprilisában tájékoztatta a felperest, hogy a 119/2007. (XII. 29.) GKM rendelet (a továbbiakban: GKM rendelet) bevezette a közép/kisfeszültségű transzformátorhoz történő csatlakozás fogalmát, így lehetővé tette az ennek megfelelő alacsonyabb díjú tarifa szerinti elszámolást. A felperest a szám alatti fogyasztási helyen közép/kisfeszültségű transzformátorhoz történő csatlakozásra jogosult rendszerhasználóként azonosították. Ezen az alapon a részére a korábbinál kedvezőbb áron biztosítható az elektromos energiaszolgáltatás.
- [2] 2013. augusztus 15-én az alperes azt közölte a felperessel, hogy felülvizsgálta a közép/kisfeszültségű transzformátorhoz való csatlakozási módot és azt állapította meg, hogy a

felperes nem jogosult a kedvezményes rendszerhasználati díjra, ezért a tarifát 2013. augusztus 1. napjával módosította a kifizetés III. tarifára. Egyidejűleg 24 hónapra visszamenőleg elvégezte a számlahelyesbítéseket, így a felperesnek a két tarifa különbözetéből adódóan 9.622.983 forint tartozása keletkezett.

- [3] A felperes a követelés jogalapját nem ismerte el, de az alperes felhívására a pénztartozást részletekben teljesítette. Peren kívüli egyeztetés céljából magánszakértői véleményt szerzett be, és a eljárást segítő állásfoglalását kérte. A Hivatal a 2016. június 16-án meghozott határozatban a panaszát elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy a felperes felhasználási helye nem felel meg a közép/kiszűrésű követelményeknek, ezért az alperes a tarifamódosítás tekintetében is jogszerű eljárást folytatott le.
- [4] A felperes szám alatti telephelyén a csatlakozási pont a transzformátor-állomástól induló kb. 20 méter földkábel végén, a telephelyen elhelyezett mérőszekrényben található. A transzformátor és a csatlakozási pont közé egy biztosítóberendezést tartalmazó szekrény van beépítve. A földkábel az elosztóhálózat része.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 305-305/A. §-ára, 387. §-ára, 361. §-ára, a 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:579. §-ára alapított módosított keresetében 9.622.983 forint jogosulatlanul kiszámlázott és felvett szolgáltatási díj, valamint törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint mentesül az alacsonyabb összegű díj fizetése miatti szavatossági felelőssége alól, mert az alperes jogszabályi kötelezettsége volt ellenőrizni és azonosítani, hogy milyen elszámolási kategóriába tartozik, azonban tényleges ellenőrzés nélkül sorolta át a kedvezőbb elszámolási kategóriába, amely felróható magatartására előnyök szerzése végett nem hivatkozhat. A közös akaratot tükröző ármegállapodást az alperes a visszasorolásával egyoldalúan nem módosíthatta. A felhívására jogalap nélkül teljesített.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felek közötti szerződéses jogviszonyban a jogalap nélküli gazdagodás szabályai nem alkalmazhatók. A jogszabályban meghatározott idő rövidebbé miatt nem tudott minden esetben tényleges felülvizsgálatot végezni, ezért egy számítástechnikai program alkalmazásával végzett szűrés eredményeként határozta meg a kedvezményes tarifára jogosultakat. A felperes fogyasztási helyén 2013 augusztusában történt munkavégzés során derült ki, hogy csatlakozása nem felel meg a jogszabályi előírásoknak. Jogszerűen sorolta vissza erre tekintettel a magasabb fizetési kategóriába. Az alperes szolgáltatásának ellenértékéről nincs szerződéses megállapodás, mivel a villamos energia hatósági áras termék.
- [7] Az alperesi beavatkozó ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest a kereseti illeték, valamint a perköltség megfizetésére.
- [9] Az indokolásában rámutatott arra, hogy a perben releváns 2011. augusztus 1-től 2013. augusztus 15-ig terjedő időszakban a közép/kiszűrésű transzformátorhoz történő csatlakozás jogszabályi feltételeiről a GKM 1. § (1) bekezdés d) pontja, majd 2012. január 1-től a 64/2011. (XI. 30.) NFM rendelet (a továbbiakban: NFM rendelet) 1. § (1) bekezdés c) pontja rendelkezett. A perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján arra kellett következtetni, hogy a felperes csatlakozási módja nem felelt meg a jogszabályi feltételeknek. A jogszabály nyelvtani értelmezésével, a szavak általánosan elfogadott jelentésének alapul vételével a „közvetlen

közeliében" elhelyezkedés nem jelentheti a csatlakozási pont transzformátor-állomástól kb. 20 méterre való elhelyezkedését. A felek közötti hálózatcsatlakozási szerződés 11. pontja szerint a szerződéses jogviszony részét képező 2013. március 25-től hatályos alperesi üzletszabályzat 2.39. pontja az alacsonyabb tarifa alkalmazhatósága feltételeként a csatlakozási pont és a transzformátor-állomás közötti távolságot 3 méterben határozta meg. Ezzel a tartalommal lépett hatályba a későbbiekben a 4/2013. (X. 16.) MEKH rendelet (a továbbiakban: MEKH rendelet) 1. § (1) bekezdés 3. pontja is. A felperes által megbízott magánszakértő a szakvéleményét a csatlakozási pont helyére vonatkozó téves megállapításra alapozta. A kirendelt igazságügyi szakértő a csatlakozási pont helyét a helyszíni szemlén az alperes álláspontjával és a felperes okirati bizonyítékával egyezően állapította meg. Az igazságügyi szakvélemény aggálytalan volt, ezért a szakértő meghallgatására tett elkésett felperesi indítvány teljesítése nem volt indokolt. A régi Ptk. 305-305/A. §-ai a peres felek jogvitájában nem voltak alkalmazandók. Az, hogy az alperes kedvezőbb tarifa alá sorolta a felperest, nem minősült hibás teljesítésnek, ezért kellékszavatossági felelősséget sem alapoz meg. Az alperes számára jogszabály írta elő, hogy mely fogyasztók, milyen feltételek mellett, milyen tarifába tartoznak. Jogosult volt a vonatkozó díjszabás alapján az utólagos, két évre visszamenőleges elszámolásra.

- [10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével helybenhagyta az elsőfokú ítéletet, és kötelezte a felperest a fellebbezési illeték, valamint a másodfokú perköltség megfizetésére.
- [11] Az indokolásában egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával a tekintetben, hogy a perben beszerzett igazságügyi szakvélemény ellentmondásoktól mentes, aggálytalan volt. A szakértő a véleményét szakmailag megfelelően alátámasztotta és nyilatkozott a magánszakértői vélemény hiányosságáról is. Az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a kirendelt szakértő meghallgatására tett bizonyítási indítványt. A perben releváns időszakban irányadó GKM rendelet 1. § (1) bekezdés d) pontja, az NFM rendelet 1. § (1) bekezdés c) pontja megalapozott értékelésével, a helyszín ismeretében az igazságügyi szakértői véleményre is figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával is egyetértett, hogy a felperes mint fogyasztó nem felelt meg a hivatkozott jogszabályokban foglalt feltételeknek, és nem volt jogosult a közép/kisfeszültségű csatlakozásra vonatkozó tarifa szerinti elszámolásra.
- [12] A másodfokú bíróság utalt a felek közötti 2008 augusztusában létrejött hálózathasználati (helyesen hálózatcsatlakozási) szerződés díjfizetést meghatározó V/1. pontjára, amely szerint „A Rendszerhasználó vállalja, hogy a Rendszerhasználóra vonatkozó hatályos árszabási rendelet (Rendelet) szerinti rendszerhasználati díjat a rendelkezésre állás kezdetétől a Hálózathasználati Szerződéssel le nem fedett időszakokra a jelen szerződés alapján megfizeti. A díjfizetés alapja a 2.) pontban rögzített, a csatlakozási pontokon vételezésre rendelkezésre álló teljesítmény. A Hálózathasználati Szerződés megkötése után a Rendszerhasználó az ebben a pontban írt rendszerhasználati díj megfizetésére nem kötelezhető, annak helyébe a Hálózathasználati Szerződésben megjelölt, a Rendeletben meghatározott rendszerhasználati díjak lépnek.” Kiemelte, hogy a szerződés alapján a használó főszolgáltatása a használati díj megfizetése, amely a fizetési kötelezettség összességével szoros és elválaszthatatlan jogi egységet képez. Ezért az annak megállapításával összefüggő jogok és kötelezettségek esetleges megsértése a szerződéses jogviszony keretében vizsgálendő (BH2016. 14., Kúria Pfv.20.727/2016/8.). A másodfokú bíróság a hatósági ár tekintetében egyetértett az alperesnek a jogvita elbírálása szempontjából irányadó 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: VET) 141. § (8) bekezdésére, 142. § (3), (10) bekezdésére alapított jogi álláspontjával. A jogszabályi rendelkezéseket egybevetve a felek szerződésének díjfizetésre vonatkozó rendelkezésével azt a következtetést vonta le, hogy a felperes az adott időszakban hatályos rendeletben meghatározott rendszerhasználati díjak megfizetésére köteles. Az alperes eljárása nem volt jogszerűtlen, amikor 2013 augusztusában a téves tarifabesorolást a

jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően módosította, és az elévülési időre visszamenőlegesen követelte a díjkülönbözet megfizetését.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és helyette az alperest a 2014. január 31-én és azt követően átvett díjakkal való elszámolásra, továbbá 9.622.983 forint és törvényes késedelmi kamatai megfizetésére kötelező határozat hozatalát kérte. A másodlagos felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a GKM rendelet 1. § (1) bekezdés *d)* pontját, az NFM rendelet 1. § (1) bekezdés *c)* pontját, a régi Ptk. 305-305/A. §-át, 361. §-át, a Ptk. 6:579. §-át, a régi Pp. 221. § (1) bekezdését, a VET 141. § (8) bekezdését, 142. § (3) és (10) bekezdését.
- [14] Az eljáró bíróságok és a kirendelt szakértő nem adott konkrét jogszabályhellyel alátámasztott magyarázatot arra vonatkozóan, miért nem elégíti ki a felperes csatlakozási pontja a közvetlen közelség fogalmát. Az elsőfokú bíróság a jogszabály nyelvtani értelmezését, valamint a szavak általánosan elfogadott jelentését hívta segítségül, holott e fogalom meghatározásánál sokkal inkább a szakmaiságnak kellett volna meghatározónak lennie. A fogalom tartalmát többek között az alapján kellett volna meghatározni, hogy a perbeli távolság elég jelentős-e ahhoz, hogy az áramszolgáltató oldalán többletköltséget vagy a fogyasztó oldalán feszültségcsökkenést eredményezzen. Ha az a releváns, hogy az alperes honnan szállítja az elektromos áramot a felpereshez, akkor a 20 méter jelentéktelen távolság. A másodfokú bíróság az igazságügyi szakértői véleményben foglaltak alapján nem látott fennállónak olyan technikai okot, amelyre figyelemmel az NFM rendelet 1. § (1) bekezdés *c)* pontjának utolsó előtti fordulata alkalmazható lenne. A szakértői vélemény azonban nem ad egzakt meghatározást arra vonatkozóan, hogy mi minősül a jogszabály által említett technikai oknak.
- [15] A másodfokú bíróság a régi Ptk. 305-305/A. §-aira történt felperesi hivatkozást figyelmen kívül hagyta, alkalmazhatóságát nem vizsgálta. Ebben a körben az indokolási kötelezettségét is megsértette. Elfogadhatatlan az az érvelés, miszerint a jogszabályban előírt ellenőrzési kötelezettségét elmulasztó szolgáltató a mulasztása anyagi terheit a fogyasztóra háríthatja. Az alperes nem alapíthat jogot arra, hogy az azonosítási kötelezettségének nem megfelelően tett eleget. Ezt a másodfokú eljárásban hivatkozott bírósági határozatok is alátámasztják. Az eseti döntések szerint az engedélyes jogszabályi kötelezettségének elmulasztásából adódóan nem érheti hátrány a felhasználót. A felperes megítélése szerint hátránynak minősül az is, ha mulasztása, tévedése miatt a szolgáltató alacsonyabb tarifa alapján számol el, majd visszamenőlegesen érvényesíteni kívánja a magasabb tarifát. Az alperesnek a szerződéskötés időpontjában ismernie kellett volna a felperes által fizetett tarifa hibáját. A felperes ezért mentesül a szavatossági felelősség alól, vagyis a téves besorolás miatti díjkülönbözetért nem tartozik helytállni. Ha pedig szavatossági felelőssége nincs, úgy az alperes követelését jogalap nélkül teljesítette.
- [16] A perbeli esetben a VET 141. § (8) bekezdésében foglalt esetek egyike sem áll fenn, mert a felek között volt megállapodás a rendszerhasználati díj mértékéről. E megállapodás nem sértett jogszabályi rendelkezést, hiszen a legmagasabb hatósági árnál alacsonyabb árra vonatkozott. A VET 142. § (10) bekezdése nyilvánvalóan nem alkalmazható a perbeli esetben, amikor a szolgáltató szándéka nem az volt, hogy a legmagasabb ártól a felhasználók nagyobb csoportját egyszerre érintően lefelé térjen el, hanem az, hogy a felperes részére egy előzetes, egyedi azonosítást követő tarifabesorolás szerinti elszámolásra térjen át. A VET 142. § (3) bekezdésében megfogalmazott átláthatósági, arányossági és megkülönböztetés-mentességi követelmény a VET 142. § (2) bekezdésében hivatkozott miniszteri díjrendelettel szemben támasztott követelményeket fogalmazza meg.

- [17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Álláspontja szerint a perben kirendelt szakértő konkrét nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy nem áll fenn az NFM rendelet 1. § (1) bekezdés c) pontja szerinti technikai ok. A szakvéleménye azt is tartalmazza, hogy a perbeli esetben a fogyasztásmérő szekrény nincs a transzformátor közvetlen közelében, attól kb. 20 méter távolságban van.
- [18] A felperes tévesen jelölte meg szavatossági igényként, hibás teljesítésként a követelése jogalapját. A hálózathasználati szerződés alapján az alperes villamos energia továbbítására köteles, ezért a hibás teljesítés is legfeljebb e körben értelmezhető. Nem tekinthető hibás teljesítésnek a díj téves elszámolása vagy valamely adminisztratív azonosítási feladat körében felmerült tévedés. A perbeli esetben a jogszabálynak megfelelő számlázás helyreállítására került sor. A felperes a fogyasztása után a hatósági árszabás körébe tartozó díjat fizette meg. A másodfokú bíróság e tekintetben egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokaival és ezt a jogerős ítélet indokolásában is rögzítette, ekként az indokolási kötelezettségét teljesítette. A felperes által felhívott eseti döntések tényállásától eltérően a perbeli esetben nem történt szerződésszegés, ugyanis az alperes nem mulasztotta el a GKM rendelet szerinti átsorolást, így emiatt a felperest kár sem érte, nem került túlfizetésbe.
- [19] A VET 141. § (8) bekezdésének sem nyelvtani, sem rendszertani értelmezéséből nem állapítható meg az, hogy a legmagasabb hatósági ártól lefelé el lehet térni, és a felek erre nézve szerződéskötési szabadsággal bírnak. Az árról a felek akkor állapodhatnak meg, ha hatósági ár nincs érvényben. A hatósági ár az irányadó akkor is, ha a felek a jogszabály megsértésével más árban állapodtak meg. A VET 142. § (10) bekezdése alapján egyrészt kizárólag megkülönböztetés-mentesen lenne mód az ártól eltérni, amely - a VET 1. § c) pontja, 30. §-a, 35. § (2) bekezdése szerinti egyenlő bánásmódra vonatkozó kötelezettségre is figyelemmel - kizárja, hogy az alperes egyedi kedvezményt nyújtson. Kedvezmény kizárólag előre meghatározott fogyasztói csoportok tekintetében nyújtható és csak akkor, ha azt előre nyilvánosságra hozzák. Mindezek miatt a felek nem állapodhattak meg a hatósági árnál alacsonyabb rendszerhasználati díjmértékben.
- [20] Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A régi Pp. 270. § (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A régi Pp. 272. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a felperes a rendkívüli perorvoslatát megalapozó jogsértést annak téves megítélésében határozta meg, hogy az alperes alappal követelte tőle a két tarifa különbözetének megfizetését. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok megalapozatlanul következtettek arra, hogy az esetében nem felelt meg a csatlakozási pont a közép/kisfeszültségű transzformátorhoz történő csatlakozás feltételeinek. Indokolás nélkül figyelmen kívül hagyták, hogy hibás teljesítése miatt szavatossági kötelezettség nem terhelte. Tévesen állapították meg továbbá, hogy a hatósági árat volt köteles fizetni. A Kúria ezért a régi Pp. 275. § (2) bekezdésében foglaltak szerint eljárva ebben a keretben vizsgálta felül a jogerős ítéletet.
- [22] A felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, amely csak olyan kérdésekben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és a másodfokú eljárásnak is tárgya volt. Az elsőfokú eljárás során a felperes módosította a keresetét (35. sorszámú jegyzőkönyv), és végleges keresetében 9.622.982 forint, valamint törvényes kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felülvizsgálati eljárásban a kereset nem változtatható meg, így a felperes nem kérhette az alperes kötelezését a 2014. január 31-én és az azt követően átvett díjakkal való elszámolásra.
- [23] A régi Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor

tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeinek lényeges jogi jellegzetessége a közöttük kimutatható szoros logikai és perjogi kapcsolat fennállása. A tartalmi elemek között olyan összefüggésnek kell fennállnia, miszerint a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölésének, valamint a fél ezzel összefüggő jogi érvelésének egy és ugyanazon jogszabálysértéshez kell kapcsolódniuk, mert csak együtt alkalmasak arra, hogy kijelöljék a rendkívüli perorvoslati eljárás formai és tartalmi kereteit. A felülvizsgálati kérelem e jogi jellemzőjéből következik, hogy több jogszabálysértésre történő hivatkozás esetén a jogkövetkezmény kiváltásához szükséges együttes feltételeknek valamennyi jogszabálysértés tekintetében külön-külön kell fennállniuk [1/2016. (II. 12.) PK vélemény].

- [24] A felperes a bizonyításra és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozóan a megsértett jogszabályhely felhívása nélkül hivatkozott eljárási szabálysértésre, ezért azt a Kúria érdemben nem vizsgálhatta. Ebből adódóan az elsőfokú ítéletet helyes indokai alapján helybenhagyó jogerős ítéletben elfogadott tényállásból kellett kiindulni.
- [25] A felperes pénzszolgáltatásának hibás teljesítése és arra tekintettel a régi Ptk. 306-305/A. § szabályainak alkalmazása a perbeli tényálláshoz képest nem merülhetett fel. A felperes ugyanakkor saját teljesítésének hibás voltát állítva lényegében maga is arra hivatkozik, hogy az utóbb felülvizsgált szolgáltatása (az általa fizetett kedvezményes díj) nem felelt meg a jogszabályban meghatározottaknak.
- [26] A felek között a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben nem jött létre olyan megállapodás, amely alapján a felperes a kedvezményes rendszerhasználati díjat fizethette. A a VET egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 273/2007. (X. 19.) Korm. rendelet 2. számú mellékletét képező Villamos hálózati csatlakozási és hálózathasználati szabályzat 4.1. pontja és 7.1. pontja, valamint az alperes Elosztói Üzletszabályzatának 7.3. és 7.6. pontja szerint a rendszerhasználati szerződés módosítása a felek írásbeli megállapodásával jön létre. A peres felek azonban nem nyilvánítottak ki írásban a hatósági ártól való eltérésre irányuló kölcsönös, egybehangzó akaratot. Mivel a felperes - az irányadó tényállás szerint - nem volt a közép/kisfeszültségű transzformátorhoz történő csatlakozásra jogosult rendszerhasználó, ezért a kedvezményes árban való megállapodás nem csak az ár mértékét illetően tért volna el a GKM és az NFM rendeletről. A VET 141. § (8) bekezdése szerint pedig a hatósági ár az irányadó akkor is, ha a felek a jogszabály megsértésével más árban állapodtak meg.
- [27] A szerződéses partner rovására előállott gazdagodást a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazásával akkor lehet rendezni, ha a vagyoneletolódásra a szerződéses jogviszony nem ad jogalapot, illetve a szerződésszegés szabályai alapján sem orvosolható az igazolatlanul előállt gazdagodás. Jelen ügyben az alperesi szolgáltatással szemben a felperes jogszabályban meghatározott mértékű, utóbb leszámított ellenszolgáltatása csak a szerződés keretein belül értelmezhető, és az irányadó tényállásból adódóan nem jelent jogalap nélküli vagyoneletolódást sem. Igazolatlanul előállt gazdagodás hiányában pedig a szerződésszegés szabályainak adott esetben nincs jelentőségük.
- [28] A Kúria mindezekre tekintettel azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat a jogerős ítélet nem sérti, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [29] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, így a régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes és az

alperesi beavatkozó ügyvédi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költségét. A Kúria ennek összegét a kifejtett tevékenység munka- és időigényéhez igazodóan állapította meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5), (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben [az alperest képviselő ügyvéd esetében a 4/A. § (1) bekezdésének megfelelően áfával]. A felperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak felhívásra megfizetni.

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 29. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés *e)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2020. június 10.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró